

Medens de danske Spritpriser kun forholdsvis sjældent ændres — i Aaret 1910 saaledes slet ikke — kunne Udlandets Priser svinge stærkt fra Maaned til Maaned, t. Eks. i 1909 fra 19 til 31 Mark, i 1910 fra 21 til 24 Mark og i 1911 fra 18 til 28.50 Mark. Dette medfører, at Udnyttelsen af Beskyttelsen i Tidsrummene mellem de danske Prisnoteringer er stærkt vekslende og tilfældig. Det viser tillige hen til, at Afhængigheden af Udlandets Priser normalt ikke er stor selv med Hensyn til den rensede Spiritus (Sprit Nr. 1, Primasprit), hvor Muligheden for direkte Konkurrence ligger nærmest for. Endvidere ses det, at Indlandets Priser ingenlunde nøje have fulgt den udprægede og stærke Opgang, som fandt Sted i Udlandets Priser fra Sommeren 1907 til Sommeren 1909, med Kulmination i Slutningen af 1907 og Begyndelsen af 1908. Dette fremgaar i Tabellen af, at ved Noteringerne 4—5 og 6 er imellem godt $\frac{1}{3}$ og godt $\frac{1}{2}$ af Beskyttelsen ikke udnyttet. Ved de lave udenlandske Spritpriser forud for og efter Prisstigningen udnyttes en langt større Del af Beskyttelsen; i Slutningen af 1909 og fra Foraaret 1911 udnyttes den ikke alene fuldt ud, men den fortoldede Udenlandspris gaar endogsaa ned under den beskattede Indenlandspris, hvorved Udlandets Konkurrence paa det danske Marked muliggøres. Imidlertid udvise Efteraaret og Vinteren 1911 atter stærkt stigende Spritpriser i Udlandet („Børsen“s Notering for den 22. December er 28 Mark 50 Pf.), medens den danske Notering er uforandret fra April.)*

Et noget andet Spørgsmaal — som dog staar i Sammenhæng med det ovenfor behandlede — er, om den gældende Toldsats paa ethvert givet Tidspunkt er tilstrækkelig høj til at hæve Udenlandsprisen saa meget, at de indenlandske Fabrikanter — uden at hidkalde den udenlandske Konkurrence ved en Pris, der overstiger den fortoldede Udenlandspris — kunne opnaa en Betaling, der dækker deres Produktionsomkostninger plus Skat og efterlader en passende Avance. Dette Spørgsmaal, hvorom Udvalget ikke direkte har udbedt sig Oplysning, er berørt i de forannævnte Skrivelser, hvis Beregninger over Forholdene ifølge Sagens Natur kun lade sig kritisere af Fagets egne Medlemmer. Det skal dog til den i Skrivelsen fra Foreningen af Danske Spiritusfabrikanter anførte Oplysning, at „vore Priser“ i Indlandet rette sig efter Kornpriserne, bemærkes, at dette vel er rigtigt i Hovedsagen, men at Sammenhængen mellem Spritprisen i Indlandet og Kornprisen dog nærmest gælder den saakaldte „Grundpris for Brændevin“, og at Prisen for Sprit Nr. 1 kan variere noget i Forhold til denne.

Endnu skal tilføjes følgende Oplysninger fra Statistisk Bureau:

Først fra 1910 har man detailleret Opgørelse over Arten af indførte Spirituosa. I Handelstabelværket for nævnte Aar, 1ste Hæfte, Side 12—13, findes i Kolonne 1 angivet den af de forskellige Sorter indførte Mængde i 1910. Det fremgaar heraf, at Hovedparten af Indførselen falder paa særlige Spiritussorter, der kun fremstilles i Udlandet (Whisky, Cognac, Rom, Arrak, Genever, Likører m. m.). Kun 2 af Tabellens Vareposter kunne antages at omfatte Varer, der svare til den danske Produktion, nemlig a 12, Vinsprit o. lign. paa Fustager, hvoraf der indførtes 235 hl à 50 pCt., og b 11, Brændevin, hvoraf der indførtes 118 hl. I 1911 var Indførselen (i de 11 Maaneder med skønsvist Tillæg for December) henholdsvis 157 og 136 hl.

Nærmere Undersøgelser af de statistiske Anmeldelser for 1911 vise imidlertid, at den største Del af Indførselen ogsaa af disse to Vareposter er specielle Sorter, der ikke fremstilles i den almindelige danske Spiritusindustri, f. Eks. Druespiritus, stærkt koncentreret Alkohol (98 à 99 pCt.), Lysholmer Akvavit m. m. I 1910 indførtes nogle større Partier Primasprit og Vinsprit til Forskæring (ca. 100 hl), der altsaa ere indbefattede i de ovenanførte 235 hl.

*) Fra 6. d. M. er Prisen forhøjet til 113 Kr. pr. 100 Potter 100 pCt.

N. Neergaard.

Salicath.